

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 K 404678 26 Kžk
Tuzla, 25.06.2026.godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, kao drugostepeni sud, u vijeću sastavljenom od sudije Merime Gutić kao predsjednice vijeća, te sudija Merside Sušić i Damira Čačkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Belme Tunjić, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.G., zbog produženog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 55. istog zakona, odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0094719 21 od 10.11.2021.godine koja je potvrđena rješenjem sudije za prethodno saslušanje Općinskog suda u Tuzli dana 19.11.2021.godine, izmijenjena na održanom pretresu pred ovim sudom dana 23.06.2026.godine, nakon javnog pretresa održanog dana 23.06.2026.godine, u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona Kemala Balića, optuženog A.G. i njegovog branioca, Envera Ćosićkića advokata iz Tuzle, dana 25.06.2026.godine, donio je i u odsustvu uredno obaviještenih stranka i branioca optuženog, javno objavio sljedeću:

PRESUDU

Optuženi:

A.G., sin V. i majke B. rođene M., rođenog ...godine u T., nastanjen u L. ulica ..., po nacionalnosti Srbin, državljanin BiH, po zanimanju diplomirani pravnik, oženjen, otac jednog djeteta, završio Pravni fakultet, srednjeg imovnog stanja, JMBG ..., do sada neosuđivan,

na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine:

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

da je:

1. U mjesecu April 2019.godine u Tuzli, u Policijskoj upravi Tuzla, radeći kao službena osoba, stručni saradnik za provođenje propisa o oružju, prometu eksplozivnih materija i primjeni propisa o slobodi pristupa informacijama, svjestan da kao službena osoba, ne vršenjem svojih službenih ovlaštenja, oštećuje MUP TK u visini realne vrijednosti pištolja, pa je pristao na takvo postupanje, a koja službena ovlaštenja su propisana Pravilnicima o unutrašnjoj organizaciji Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona iz mjeseca jula 2017.godine na stranici 120. stav 1. tačka a) i iz mjeseca marta 2019.godine na strani 167 stav 1. tačka a) koji predviđaju da Stručni saradnik za provođenje propisa o oružju, prometu

eksplozivnih materija i primjeni propisa o slobodi pristupa informacijama, sprovodi upravni postupak u vezi nabavljanja, držanja i nošenja oružja i municije, organizuje pregled oružja i stara se o raspolaganju sa oduzetim i dobrovoljno predatim oružjem nakon smrti vlasnika, pa je tako, nakon što mu je dana 16.04.2019.godine viši referent u Policijskoj stanici Čelić F.M. predao na čuvanje pištolj marke „CZ“ M-70, kalibra 7,65 mm, serijskog broja ..., koji je F.M. dobrovoljno predao J.H. iz Č., kao svoju stvar koju je stekao nasleđivanjem u ostavinskom postupku, iza njegovog umrlog oca A.H., taj pištolj nije predao Komisiji MUP-a TK za odlučivanje o oružju oduzetom u pravosnažno okončanom upravnom prekršajnom krivičnom postupku, kao i oružju predatom ministarstvu dobrovoljno od strane fizičkih i pravnih lica, a čija nadležnost je regulisana članovima 5. i 8. stav 1. Pravilnika MUP-a TK o čuvanju oduzetog oružja i municije, isprava o oružju i načinu postupanja sa oduzetim oružjem i municijom, koje je dodijeljeno Ministarstvu na raspolaganje („Službene novine TK“ broj 7 od 22.06.2016.godine), već je taj pištolj izgubio, oštetivši na taj način MUP TK za iznos od 150,00 KM, koliko iznosi realna vrijednost tog pištolja.

2. Dana 17.11.2020.godine u Tuzli, u svojstvu službene osobe i stručnog saradnika za provođenje propisa o oružju, prometu eksplozivnih materija i primjeni propisa o slobodi pristupa informacijama, ovlašten da provodi upravni postupak u vezi nabavljanja, držanja i nošenja oružja i municije, organizuje pregled oružja i stara se o raspolaganju sa oduzetim i dobrovoljno predatim oružjem, nakon smrti vlasnika, u skladu sa članom 5., 13. i 14. Zakona o oružju i municiji („Službene novine TK“ broj 17/2015, 5/2016 i 17/2017) i u skladu sa Pravilnicima o unutrašnjoj organizaciji MUP-a TK i to iz mjeseca jula 2017.godine na stranici 120. stav 1. tačka a), te iz mjeseca marta 2019.godine na strani 167 stav 1. tačka a), pa je nakon što je u službenom svojstvu, u okviru svojih redovnih naprijed opisanih poslova i zadataka, obavio razgovor sa V.H., koji je od svog oca naslijedio pištolj marke „CZ“ M-88, kalibra 7,65 mm, fabričkog broja ... od V.H. kupio navedeni pištolj za 100 KM, na koji način je sebi pribavio vatreno oružje, svjestan i htijući da protivno interesima službe, kao službena osoba, propušta da u vezi sa vlastitim pribavljanja vatrenog oružja, provede upravni postupak, u skladu sa članom 5., 13. i 14. Zakona o oružju i municiji TK, na koji način je sebi pribavio korist u vidu pribavljanja vatrenog oružja, bez provedene zakonske procedure.
3. U mjesecu maju 2020.godine u Tuzli, radeći kao služena osoba, stručni saradnik za provođenje propisa o oružju, prometu eksplozivnih materija i primjeni propisa o slobodi pristupa informacijama, svjestan da kao službena osoba, ne vršenjem svojih službenih ovlaštenja, teže povređuje prava drugog, na način da ga onemogućava u korištenju svojih svojinskih ovlaštenja na stvari, pa je pristao na takvo postupanje, a koja službena ovlaštenja su propisana Pravilnicima o unutrašnjoj organizaciji MUP-a TK iz mjeseca jula 2017.godine, na stranici 120 stav 1. tačka a) i iz mjeseca marta 2019.godine, na strani 167 stav 1. tačka a), koji predviđaju da je stručni saradnik za provođenje propisa o oružju, prometu eksplozivnih materija i primjeni propisa o slobodi pristupa informacijama, sprovodi upravni postupak u vezi nabavljanja, držanja i nošenja oružja i municije, organizuje pregled oružja i stavlja se na raspolaganje sa oduzetim i dobrovoljno predatim oružjem, nakon smrti vlasnika, na način što je:

- Nakon što mu je dana 14.05.2020.godine A.I. predao na čuvanje pištolj marke ČZ „VZOR 50“ cal.7,65 mm fabričkog broja ... do okončanja ostavinskog postupka iza njegovog umrlog oca M.I., taj pištolj je izgubio, te je na taj način teže povrijedio prava drugog, tako što je onemogućio nasljednika, koji bi taj pištolj stekao u svojinu putem nasleđivanja, a nakon provedenog ostavinskog postupka, da koristi svoja svojinstva ovlaštenja, u skladu sa članom 42. stav 2. Zakona o oružju i municiji („Službene novine TK“ broj 17/2015, 5/2016 i 17/2017, a koji predviđa da je nasljednik oružja i municije dužan u roku od 60 dana od dana

pravosnažnosti rješenja o nasljeđivanju, oružje i municiju predati ili pokloniti, podnijeti zahtjev za registraciju oružja i municije, onesposobiti oružje i municiju, te ga zadržati kao trofejno oružje i pod tačkom d) predati policijskoj upravi na uništenje, bez prava naknade,

Čime bi počinio produženo krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. a sve u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana 203. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava i to tako da troškovi postupka koji se odnose na prvostepeni postupak i postupak odlučivanja po žalbama protiv prvostepene presude padaju na teret prvostepenog suda, dok ostali troškovi krivičnog postupka koji se odnose na pretres pred ovim sudom padaju na teret budžetskih sredstava Kantonalnog uda u Tuzli.

Obrazloženje

Optužnicom Kantonalno tužilaštvo Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0094719 21 od 10.11.2021.godine koja je potvrđena rješenjem sudije za prethodno saslušanje Općinskog suda u Tuzli 19.11.2021.godine A.G. je optužen da je radnjama opisanim u dispozitivu te optužnice počinio produženo krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. a sve u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH) .

Presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 404678 21 K od 20.11.2023. godine, optuženi je oslobođen od dijela optužnice, a za dio je osuđen, koja odluka je Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 K 404678 24 KŽ od 12.02.2025. godine ukinuta i predmet je vraćen na ponovno suđenje, a nakon što su djelimično uvažene žalba tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona i žalba branioca optuženog A.G..

Na glavnom pretresu u ponovljenom postupku pred Općinskim sudom u Tuzli, dana 30.05.2025. godine, tužilac je izvršio preciziranje činjeničnog opisa optužnice od 10.11.2021. godine izmijenjene na glavnom pretresu dana 03.11.2023.godine.

Presudom Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 K 404678 25 K 2 od 11.08.2025. godine, optuženi A.G. oglašen je krivim da je počinio krivično djelo Zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH), pa mu je sud uz primjenu navedene zakonske odredbe i uz primjenu odredbi člana 42., 49. stav 1. i 62. stav. 1., 2. i 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, izrekao uvjetnu osudu kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, a koja kazna se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 2 (dvije) godine po pravosnažnosti presude ne učini novo krivično djelo.

Istom presudom na osnovu člana 114. i 115. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine od optuženog A.G. je oduzeta imovinska korist pribavljena krivičnim djelom u iznosu od 480,00 KM.

Na osnovu člana 202. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi A.G. se obavezuje na plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosu od 350,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

Rješenjem ovog suda broj 32 0 K 404678 25 Kž 2 od 11.02.2026. godine, žalba branioca optuženog je djelimično uvažena, pa je presuda Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 404678 25 K 2 od 11.08.2025. godine, ukinuta i određeno održavanje pretresa pred Kantonalnim sudom u Tuzli.

Na pretresu održanom pred vijećem ovog suda kao drugostepenog suda, dana 23.06.2026. godine, na osnovu člana 332. ZKP FBiH, preuzeti su dokazi koji su provedeni u dokaznom postupku pred prvostepenim sudom, pa su tako, pročitani iskazi svjedoka F.M., iskaz optuženog koji je iznio svoju odbranu, iskaz R.A. kao posebna vrsta svjedoka, svjedoka E.B., Z.T., A.I., V.H., N.M., J.H., vještak ekonomske struke Jagodić Elvira, svjedoci D.O., S.T., D.J., E.M., izvršen je uvid i pročitani su materijalni dokazi Zapisnik Sektora kriminalističke policije MUP TK-a o saslušanju svjedoka E.B. od 17.03.2021. godine, Zapisnici Kantonalnog tužilaštva TK-a Tuzla broj T03 0 KTK 0094719/ 21 od 25.08.2021. godine o saslušanju svjedoka A.I., Potvrdu o predatom oružju V.H. PU Tuzla od 23.01.2020. godine, Zapisnik Kantonalnog tužilaštva TK-a Tuzla broj T03 0 KTK 0094719/ 21 od 20.09.2021. godine o saslušanju svjedoka J.H., Zapisnik Kantonalnog tužilaštva TK-a Tuzla broj T03 0 KTK 0094719/ 21 od 20.08.2021. godine o saslušanju svjedoka D.O., Zapisnik Sektora kriminalističke policije MUP-a TK-a Tuzla od 14.01.2021. godine, o saslušanju svjedoka S.T., Rješenje o nasljeđivanju notara Azre Koval broj spisa: 32 0 O 195286 14 O notara UPP-53/2015 od 02.07.2015. godine iza umrlog A.H., Potvrda o ispravnosti oružja d.o.o. „Ness“ Brčko Distrikt od 09.08.2016. godine, Naredba za vještačenje po vještaku ekonomske struke Kantonalnog tužilaštva TK-a Tuzla od 13.10.2021.godine,Nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke Elvire Jagodić iz Živinica, od 08.11.2021. godine, Rješenje Kantonalnog tužilaštva TK Tuzla od 10.11.2021.godine o isplati troškova za izvršeno vještačenje vještaku ekonomske struke Elvir Jagodić, Troškovnik vještaka ekonomske struke Elvire Jagodić od 08.11.2021.godine, Dopis PU Tuzla broj: 08-06-/7-54-/19 od 26.07.2019. godine, Zapisnik Sektora kriminalističke policije MUP-a TK-a Tuzla od 20.01.2021. godine, o saslušanju svjedoka F.M., Službena zabilješka PU Tuzla PS Čelić broj 08-06/7-5-1400/20 od 28.12.2020. godine, Dopis – Urgencija PU Tuzla 08-06/7-54/19 od 05.12.2019. godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije MUP-a TK-a Tuzla broj 3126/20 od 16.10.20220. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta MUP-a TK-a Tuzla broj 3126/20 od 16.10.2020. godine, Dopis PU Tuzla broj 08-06/7-03.8-1-5523/20 od 13.10.2020. godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije PS Čelić broj 08-05/4-5-06/16 od 28.11.2016. godine, Oružani list PU Čelić na ime A.H., Potvrda PU Tuzla broj 08-06/7-03.8-1-SL/20 od 14.05.2020. godine, Dopis Općinskog suda u Tuzli broj 032- 0- Su-20-000726 od 11.11.2020. godine, Rješenje o nasljeđivanju notara Jadranke Škarice broj notarskog spisa UPP: 17/2020 od 25.02.2020. godine iza umrlog M.H. sina S., Rješenje o nasljeđivanju notara Smaila Salihbegovića broj notarskog spisa UPP:62/20 od 28.07.2020. godine iza umrlog M.I. sina F., Službena zabilješka PU Tuzla PS Čelić broj 08-06/7-5-1400/20 od 28.12.2020. godine, Izvještaj o izvršenom vanrednom inspeksijskom nadzoru nad radom stručnog saradnika za provođenje propisa o oružju i prometu eksplozivnih materija i primjeni propisa o slobodi pristupa informacijama u PU Tuzla broj 08-06/4-04.2-3-2185/20 od 27.08.2020. godine, Tabelarni pregled popisanog vatrenog oružja i i zatečene dokumentacije uz oružje koje se nalazi kod stručnog saradnika za provođenje propisa o oružju i prometu eksplozivnih materija u PU Tuzla Komisije za provođenje vanrednog inspeksijskog nadzora, Tabelarni pregled popisanih predmeta-zahtjeva podnešenih od strane stranaka po imenu i prezimenu koji se nalaze kod stručnog saradnika za provođenje propisa o oružju i prometu eksplozivnih materija u PU Tuzla Komisije za provođenje vanrednog inspeksijskog nadzora,Tabelarni pregled izvršenih uvida u registar izdatih oružanih listova, elektronsku bazu i kartone oružja u PU Tuzla za period januar 2019.godine do juna 2020.godine Komisije za provođenje vanrednog inspeksijskog

nadzora, Dopis PU Tuzla broj 08-06/7-181/20 od 21.09.2020.godine, Dopis Uprave policije MUP-a TK-a Tuzla od 21.09.2020.godine, Rješenje o pokretanju disciplinskog postupka Uprave policije MUP-a TK-a Tuzla broj 08-06/1-30.3-6258/20 od 18.09.2020. godine protiv A.G. i D.J., Dopis PU Lukavac upućen Sektoru kriminalističke policije MUP-a TK-a broj 08-06/10-2-03.2-3-6095/20 od 21.10.2020.godine, Zapisnik PU Tuzla od 24.11.2016.godine o predaji oružja u magacin MTS Lukavac, Zapisnik PS Lukavac broj 08-06/10-2-19/19 - raspolaganje od 12.07.2019.godine o prijemu naoružanja u centralni magacin MUP TK PS Lukavac, Zapisnik PS Lukavac broj 08-06/10-2-36/19 – Uništ Sud od 12.07.2019.godine o prijemu naoružanja u centralni magacin MUP TK PS Lukavac, Zapisnik PS Lukavac broj 08-05/7-2-14/18 – Raspol. od 18.05.2018.godine o prijemu naoružanja u centralni magacin MUP TK PS Lukavac, Zapisnik PS Lukavac broj 08-06/10-2-19/20 – Rasp od 28.08.2020.godine o prijemu naoružanja u centralni magacin MUP TK PS Lukavac, Zapisnik MUP-a TK-a broj 08-05/1-3 od 07.03.2017.godine, Zapisnik PS Lukavac broj 08-05/7-2-13/16 . od 17.04.2017.godine o izdavanju oružja iz centralnog magacina MUP TK – magacin PS Lukavac, Zapisnik PU Tuzla od 26.11.2015.godine o saslušanju stranke, Potvrda o predatim predmetima PU Tuzla od 20.10.2015.godine, Zapisnik PU Tuzla od 21.12.2015.godine o saslušanju stranke, Potvrda o predatim predmetima PU Tuzla od 21.12.2015.godine, Izvještaj MUP-a TK-a broj 08-02/2-05-1-2-3115/16 od 13.03.2017.godine, Odluka Sektora uniformisane policije MUP-a TK-a Tuzla od 10.10.2017.godine o daljem raspolaganju sa oružjem, Izvještaj Policijske agencije o tragovima i predmetima koji se dostavljaju službi za čuvanje tragova broj 58/13 od mjeseca oktobra 2019.godine, Dopis Općinskog suda Tuzla od 12.02.2013.godine, Presuda Općinskog suda Tuzla broj 032 0 K 132347 12 K od 23.11.2012.godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta MUP-a TK-a Tuzla broj 307/20 od 09.11.2020.godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije broj 08-06/3-4-03.2-3-3126/20 od 09.11.2020.godine, Dopis MUP-a TK-a Tuzla broj 08-06/4-479 /20 od 06.11.2020.godine, Rješenje o postavljenju Državnog službenika A.G. MUP-a TK-a Tuzla broj 08-02/2-34.2-1-2426/14 od 28.10.2014. godine, Rješenje MUP-a TK-a Tuzla broj 08-02/2-34.2-1-5409/15 od 27.08.2015. godine, kojim se potvrđuje postavljenje Državnog službenika A.G., Rješenje MUP-a TK-a Tuzla broj 08-02/2-34.2-1-4893/17 od 25.09.2017. godine o postavljenju Državnog službenika A.G., Rješenje MUP-a TK-a Tuzla broj 08-02/2-34.2-1-3578/19 od 02.04.2019. godine o postavljenju Državnog službenika A.G., Rješenje MUP-a TK-a Tuzla broj 08-02/2-34.2-1-3143/18 od 05.06.2018. godine o postavljenju Državnog službenika D.S., Rješenje MUP-a TK-a Tuzla broj 08-02/2-34.2-1-770/19 od 11.02.2019. godine o potvrđivanju postavljena Državnog službenika D.J., Rješenje MUP-a TK-a Tuzla broj 08-02/2-34.2-1-3577/19 od 02.04.2019. godine o postavljenju Državnog službenika D.J., Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Sektora kriminalističke policije MUP-a TK-a Tuzla broj 3126/21 od 18.02.2021. godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije Sektora kriminalističke policije MUP-a TK-a Tuzla broj 3126/21 od 18.02.2021. godine, Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji MUP-a TK-a iz mjeseca jula 2017. godine, Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji MUP-a TK-a broj 08-01-02.2-274/18 od 27.08.2018. godine, Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji MUP-a TK-a iz mjeseca februara 2019. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Sektora kriminalističke policije MUP-a TK-a Tuzla broj 31/21 od 17.02.2021. godine, Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta i dokumentacije Sektora kriminalističke policije MUP-a TK-a Tuzla broj 3126/20 od 19.02.2021. godine, Knjiga satnica MUP-a TK-a Tuzla PU Tuzla- Izvod za period januar – decembar 2020. godine, Pravilnik o čuvanju oduzetog oružja i municije, isprava o oružju i načinu postupanja sa oduzetim oružjem, municijom i ispravama o oružju i načinu raspolaganja oružjem i municijom koje je dodijeljeno Ministarstvu na raspolaganje (Službene novine TK-a broj 7. od 22.06.2016. godine), Naredba Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 404678 21 Kpp od 16.07.2021. godine, Izvještaj Sektora kriminalističke policije MUP-a TK-a Tuzla broj 08-

06/3-4-03.2-3-3126/20 od 21.07.2021. godine o realizaciji naredbe Općinskog suda Tuzla, Zapisnik o pretresanju osobe Uprave policije MUP-a TK-a Tuzla broj 08-06/3-4-45/21 od 19.07.2021. godine, Zapisnik o pretresanju stana korisnika A.G. MUP-a TK-a Tuzla broj 08-6/3-4-46/21 od 19.07.2021. godine, Zapisnik o pretresanju stana korisnika A.G. MUP-a TK-a Tuzla broj 08-6/3-4-47/21 od 19.07.2021. godine, Potvrda Uprave policije MUP-a TK-a Tuzla broj 08-06/3-4-224/21 od 19.07.2021. godine o privremenom oduzimanju predmeta, Foto-dokumentacija Odsjeka za krim. tehniku i KDZ broj 3126/20 od 17.07.2021. godine (dvije foto-dokumentacije), Dopis Sektora kriminalističke policije MUP-a TK-a Tuzla broj 3126/20 od 17.05.2021. godine i Izvod iz kaznene evidencije PU Tuzla od 26.02.2021. godine, na ime A.G..

Na održanom pretresu pred ovim sudom 23.06.2026. godine Kantonalni tužilac je izmijenio optužnicu u odnosu na tačku 2. prvobitne optužnice koju je pročitao. Odbrana je razumjela sadržaj ranije, a i na ovom glavnom pretresu, izmjenu tačke 2. optužnice, te nije tražila dodatno vrijeme kako bi se očitovala o izmijenjenoj optužnici smatrajući da izmjenama činjeničnog opisa tačke 2. optužnice, se ne dira suština nepravilnosti, nezakonitosti predstavljenih u činjeničnom opisu tačke 2. optužnice optuženja.

Nakon što je na pretresu pred ovim sudom u smislu člana 332. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ponovno izveo dokaze koji su izvedeni u prvostepenom postupku, te ih cijenio pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, ovaj sud je našao da nije dokazano da je optuženi A.G. izvršio produženo krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, zbog čega ga je na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oslobodio od optužbe.

Naime, iz iskaza svjedoka F.M. proizlazi da je predmetni pištolj zajedno sa ostalim oružjem predao u kancelariji u kojoj su se nalazili D.J. i pripravnik E.B., dok je optuženi u tom trenutku bio odsutan, nakon čega je nakratko ušao u kancelariju i rekao da će naknadno izdati potvrdu o prijemu. Osim toga, isti svjedok je opisao da se u kancelariji nalazila veća količina različitog oružja, da su u kancelariji bile prisutne i druge osobe, kao i da je kancelarija predstavljala radni prostor u kojem se svakodnevno manipuliralo većim brojem predmeta i dokumentacije. Takve okolnosti same po sebi ne ukazuju da je eventualni nestanak konkretnog pištolja posljedica protivpravnog postupanja optuženog, nego samo potvrđuju da je predmet bio dio većeg broja zaprimljenog oružja kojim se raspolagalo u okviru redovnog rada službe.

Ovakav iskaz potvrđuje jedino činjenicu da je predmetni pištolj dospio u službene prostorije Policijske uprave Tuzla, ali sam po sebi ne predstavlja dokaz da je optuženi navedeni pištolj izgubio niti da je upravo njegovim postupanjem nastupila šteta koja mu se optužnicom stavlja na teret. Naprotiv, iz istog iskaza proizlazi da je oružje ostavljeno u kancelariji kojoj nisu pristup imali isključivo optuženi, nego i druge službene osobe, kao i da se u prostoriji nalazila veća količina drugog oružja. Stoga sama činjenica da predmetni pištolj kasnije nije pronađen ne omogućava zaključak da ga je upravo optuženi izgubio niti da je to učinio svjesnim propuštanjem službene dužnosti.

Sud nije mogao sa stepenom izvjesnosti zaključiti da je optuženi protivpravnim postupanjem prisvojio ili na drugi način otuđio pištolj marke CZ M-70, niti da je upravo njegovim radnjama nastupila šteta koja mu se optužnicom stavlja na teret.

Ni iskaz J.H. ne pruža odlučne činjenice u tom pravcu. On potvrđuje da se odrekao predmetnog pištolja u korist MUP TK, ali nema neposrednih saznanja šta se sa oružjem događalo nakon njegove predaje policiji, niti je bio prisutan prilikom njegovog kasnijeg evidentiranja, čuvanja ili raspolaganja, pa njegov iskaz može potvrditi samo činjenicu predaje oružja, ali ne i radnje koje se optuženom stavljaju na teret.

Sud je imao u vidu i nalaz vještaka ekonomske struke kojim je utvrđena tržišna vrijednost pištolja, međutim navedeni nalaz predstavlja isključivo dokaz o eventualnoj vrijednosti oružja, a ne dokaz da je upravo optuženi svojim postupanjem prouzrokovao njegov nestanak ili pribavio sebi ili drugom bilo kakvu imovinsku korist.

Iskaz svjedoka A.I. ovaj sud prihvata kao vjerodostojan u dijelu u kojem je naveo da je nakon smrti svog oca predmetni pištolj predao optuženom u službenim prostorijama Policijske uprave Tuzla radi njegovog čuvanja do okončanja ostavinskog postupka, te da je tom prilikom dobio potvrdu o prijemu oružja. Ove okolnosti potvrđene su i materijalnom dokumentacijom koja se odnosi na predaju predmetnog oružja. Međutim, iz iskaza ovog svjedoka ne proizlazi nijedna činjenica na osnovu koje bi se moglo zaključiti da je upravo optuženi svojim protivpravnim postupanjem prouzrokovao nestanak navedenog pištolja ili da je njime raspolagao protivno svojim službenim ovlaštenjima.

Naprotiv, svjedok je izjavio da nakon predaje pištolja više nije kontaktirao optuženog u vezi sa njegovom sudbinom, da mu nije poznato šta se sa pištoljem dalje dešavalo, niti posjeduje bilo kakva neposredna saznanja o okolnostima njegovog nestanka. Njegova saznanja da pištolj nije pronađen zasnivaju se isključivo na informacijama koje su mu naknadno saopštili istražni organi, zbog čega njegov iskaz u tom dijelu nema karakter neposrednog saznanja o odlučnim činjenicama.

Osim toga, svjedok je prilikom unakrsnog ispitivanja opisao da se u kancelariji optuženog nalazila veća količina različitog vatrenog oružja raspoređenog na više mjesta u prostoriji, uključujući oružje naslonjeno uz zidove i na ormarima, što je i sam prokomentarisao riječima da ga ima "za dva rata". Takav opis prostorije, doveden u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, potvrđuje da su uslovi čuvanja oružja bili neadekvatni i da se na referatu nalazila velika količina oružja, ali ni iz tih okolnosti ne proizlazi da je upravo optuženi prouzrokovao nestanak konkretnog pištolja. Stoga ovaj sud nalazi da iskaz svjedoka A.I. potvrđuje jedino činjenicu da je predmetno oružje predato na čuvanje Policijskoj upravi Tuzla putem optuženog kao službenog lica, ali ne predstavlja dokaz da je optuženi svojim protivpravnim postupanjem ostvario obilježja krivičnog djela koje mu je optužnicom stavljeno na teret. Zaključak o njegovoj krivičnoj odgovornosti nije moguće zasnovati na pretpostavci da je, s obzirom na to da je zaprimio oružje, ujedno odgovoran i za njegov kasniji nestanak, jer za takav zaključak u izvedenim dokazima ne postoji pouzdano činjenično uporište.

Iskaz svjedoka V.H. ovaj sud prihvata kao vjerodostojan, međutim iz njegovog sadržaja ne proizlaze odlučne činjenice koje bi van razumne sumnje upućivale na zaključak da je optuženi izvršio krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlaštenja na način opisan u tački 2. optužnice.

Naime, iz iskaza ovog svjedoka proizlazi da je nakon smrti svog oca predmetni pištolj dobrovoljno predao na čuvanje u službene prostorije Policijske uprave Tuzla do okončanja ostavinskog postupka, da je po pravosnažnosti rješenja o nasljeđivanju navedeno rješenje predao optuženom, te da je nakon toga sa optuženim razgovarao o mogućnosti prodaje pištolja, pri čemu se optuženi ponudio da ga kupi za iznos od 100,00 KM, na što je svjedok

pristao, navodeći da njemu i članovima njegove porodice predmetni pištolj nije bio potreban. Pri tome je svjedok izričito izjavio da je prodaju pištolja dobrovoljno dogovorio sa optuženim, sporazumno utvrdivši cijenu od 100,00 KM, kao i da prethodno nije imao namjeru zadržati predmetno oružje.

Iz takvog iskaza ne proizlazi da je optuženi koristeći svoj službeni položaj uticao na volju svjedoka da otuđi predmetni pištolj niti da je iskorištavanjem službenih ovlaštenja sebi pribavio korist. Naprotiv, iskaz svjedoka ukazuje da je odluka o prodaji donesena slobodnom voljom nasljednika nakon okončanja ostavinskog postupka i nakon što je isti stekao pravo raspolaganja predmetnim oružjem. Tokom postupka nisu izvedeni dokazi koji bi ukazivali da je optuženi vršio bilo kakav pritisak na svjedoka, doveo ga u zabludu ili na drugi način iskoristio svoj službeni položaj radi zaključenja predmetne kupoprodaje.

Osim toga, ni iz iskaza ovog svjedoka ne proizlazi da je optuženi propustio provođenje određenog upravnog postupka radi pribavljanja koristi sebi. Tvrdnja optužbe da je upravo neprovođenje upravnog postupka predstavljalo oblik zloupotrebe službenog položaja ostala je bez odgovarajuće dokazne potkrepe, budući da iz izvedenih dokaza nije utvrđeno koje je to konkretne službene radnje optuženi bio dužan preduzeti u okolnostima kada je svjedok nakon pravosnažno okončanog ostavinskog postupka slobodno odlučio da predmetni pištolj proda upravo njemu.

Sud je imao u vidu i dio iskaza ovog svjedoka iz kojeg proizlazi da se u kancelariji u kojoj je radio optuženi nalazila veća količina drugog vatrenog oružja i službene dokumentacije, međutim ni te okolnosti, dovedene u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, ne potvrđuju navode optužbe da je optuženi izvršio zloupotrebu službenog položaja, već ukazuju na način organizacije rada na referatu za oružje.

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da iskaz svjedoka V.H. potvrđuje postojanje kupoprodaje predmetnog pištolja između njega i optuženog, ali ne potvrđuje odlučnu činjenicu da je optuženi navedenu korist pribavio iskorištavanjem svog službenog položaja, zbog čega sam za sebe, niti u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, ne predstavlja dovoljan osnov za zaključak o postojanju krivičnog djela iz člana 383. stav 1. KZ FBiH.

Iskaz svjedokinje N.M. ovaj sud prihvata kao vjerodostojan, međutim isti, ni sam za sebe niti u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, ne pruža pouzdan osnov za zaključak da je optuženi izvršio radnje zloupotrebe položaja ili ovlaštenja koje mu se stavljaju na teret. Naime, iz iskaza ove svjedokinje proizlazi da je kao član Komisije učestvovala u vanrednom inspeksijskom nadzoru nad radom optuženog, kojom prilikom je neposredno utvrdila da je kancelarija u kojoj je optuženi obavljao poslove bila izrazito mala, zbog čega je prije početka popisa zahtijevala da se cjelokupno oružje premjesti u kancelariju načelnika Policijske uprave Tuzla kako bi Komisija uopće mogla izvršiti svoj zadatak. Pri tome je opisala da se oružje nalazilo na podu, stalažama, u sefu i praktično u svakom dijelu kancelarije, potvrđujući da se u toj prostoriji nalazila velika količina vatrenog oružja i službene dokumentacije.

Nadalje, svjedokinja je navela da neposredno nadređeni stručnom saradniku za provođenje propisa o oružju jeste načelnik Policijske uprave, čija je obaveza, zajedno sa direktorom Uprave policije, obezbijediti adekvatne prostorije za čuvanje i deponovanje oružja. Istovremeno je potvrdila da Komisija u svom izvještaju nije ni razmatrala pitanje adekvatnosti prostorija niti uslova čuvanja oružja, jer im takav zadatak nije bio određen rješenjem o formiranju Komisije. Iz navedenog proizlazi da se izostanak konstatacije o neadekvatnim uslovima čuvanja ne može tumačiti kao dokaz da su takvi uslovi postojali, tim

prije što sama svjedokinja detaljno opisuje upravo suprotno stanje u kojem se nalazila kancelarija optuženog.

Ovaj sud posebno cijeni dio iskaza svjedokinje iz kojeg proizlazi da kancelarija optuženog nije predstavljala prostor kojem je pristup imao isključivo optuženi, nego je bila povezana sa kancelarijom sekretarice načelnika i kancelarijom načelnika Policijske uprave, pri čemu su vrata između tih prostorija tokom radnog vremena bila otvorena. Takve okolnosti, zajedno sa činjenicom da se u kancelariji nalazila velika količina oružja i da su u obavljanju poslova učestvovala i druga službena lica, ne omogućavaju izvođenje sigurnog zaključka da je eventualni nestanak pojedinog komada oružja posljedica isključivo protivpravnog postupanja optuženog.

Konačno, ni navodi svjedokinje da je povod za vanredni inspeksijski nadzor bio određeni broj predstavljeni stranaka ne mogu predstavljati dokaz krivične odgovornosti optuženog, budući da je ista izričito navela da navedene predstave nije vidjela niti joj je bio poznat njihov sadržaj, već je o tome imala isključivo posredna saznanja. Stoga ovaj dio njenog iskaza nije mogao biti od značaja za utvrđivanje odlučnih činjenica u ovom krivičnom postupku.

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da iskaz svjedokinje N.M. potvrđuje postojanje organizacionih nedostataka i neadekvatnih uslova rada na referatu za oružje, ali ne predstavlja dokaz da je optuženi iskorištavanjem svog službenog položaja ili propuštanjem službene dužnosti ostvario obilježja krivičnog djela iz člana 383. stav 1. KZ FBiH.

Iskaz svjedoka J.H. ovaj sud prihvata kao vjerodostojan u dijelu u kojem potvrđuje da je nakon provedenog ostavinskog postupka naslijedio predmetni pištolj marke CZ M-70, da ga je potom dobrovoljno predao Policijskoj stanici Čelić sa namjerom da ga se odrekne u korist Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona, te da je o tome sačinjena odgovarajuća službena dokumentacija. Međutim, iz iskaza ovog svjedoka ne proizlazi nijedna činjenica koja bi upućivala na zaključak da je upravo optuženi svojim postupanjem prouzrokovao nestanak predmetnog oružja ili da je njime protivpravno raspolagao.

Naime, svjedok nema neposrednih saznanja o tome šta se sa pištoljem događalo nakon njegove predaje nadležnim policijskim organima, niti mu je poznato na koji način je oružje evidentirano, čuvano ili kome je kasnije bilo povjereno na dalje postupanje. Njegov iskaz u tom dijelu zasniva se isključivo na činjenici da je oružje dobrovoljno predao, dok o njegovoj daljnjoj sudbini nema nikakvih neposrednih saznanja.

Sud je imao u vidu da je svjedok opisao stanje i vrijednost predmetnog pištolja, kao i da je potvrdio da je isti bio tehnički ispravan u momentu predaje, međutim navedene okolnosti nisu od odlučnog značaja za utvrđivanje krivične odgovornosti optuženog. Jednako tako, činjenica da se svjedok odrekao pištolja u korist MUP-a TK i da nije postavio imovinskopравни zahtjev ne predstavlja dokaz da je optuženi izvršio radnje koje mu se optužnicom stavljaju na teret.

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da iskaz svjedoka J.H. potvrđuje jedino činjenicu zakonite predaje predmetnog oružja nadležnim organima, ali ne predstavlja dokaz da je upravo optuženi, iskorištavanjem svog službenog položaja ili propuštanjem službene dužnosti, prouzrokovao njegov nestanak ili time oštetio Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona. Zbog toga ovaj iskaz, ni sam za sebe niti u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, ne

predstavlja pouzdan osnov za zaključak da su ostvarena obilježja krivičnog djela iz člana 383. stav 1. KZ FBiH.

Sud je cijenio i nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke Elvire Jagodić, međutim isti nije od odlučnog značaja za utvrđivanje krivične odgovornosti optuženog. Naime, zadatak vještaka bio je isključivo da procijeni tržišnu vrijednost pištolja navedenih u optužnici, pri čemu je sama vještakinja pojasnila da nije bila u mogućnosti utvrditi njihovu vrijednost u vrijeme koje je određeno naredbom za vještačenje, odnosno u vrijeme događaja koji su predmet optužbe, nego je tržišnu vrijednost utvrdila prema podacima pribavljenim dana 03.11.2021. godine od ovlaštenog pravnog lica koje se bavi prometom oružja.

Osim toga, vještakinja je izričito navela da pištolji koji su bili predmet vještačenja nisu bili dostupni niti njoj niti pravnom licu od kojeg je pribavila podatke o njihovoj vrijednosti, odnosno da procjena nije izvršena neposrednim pregledom predmetnog oružja, već isključivo na osnovu podataka sadržanih u spisu i informacija dobijenih od ovlaštenog trgovca oružjem.

Stoga nalaz i mišljenje vještaka može predstavljati dokaz o okvirnoj tržišnoj vrijednosti pojedinih vrsta vatrenog oružja u vrijeme izrade nalaza, ali ne i dokaz da je upravo optuženi svojim postupanjem prouzrokovao nestanak navedenih pištolja, pribavio sebi ili drugom imovinsku korist ili na drugi način ostvario obilježja krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja. Slijedom toga, ovaj dokaz nije mogao otkloniti sumnju koja postoji u pogledu odlučnih činjenica na kojima se zasniva optužba, niti je, posmatran zajedno sa ostalim izvedenim dokazima, mogao predstavljati pouzdan osnov za osuđujuću presudu.

Sud je pažljivo cijenio iskaz svjedokinje D.O., koji prihvata kao vjerodostojan u dijelu u kojem opisuje zatečeno stanje na referatu za oružje u Policijskoj upravi Tuzla i način rada Komisije za vršenje vanrednog inspekcijskog nadzora. Međutim, ni iz iskaza ove svjedokinje ne proizlazi da je upravo optuženi iskorištavanjem svog službenog položaja ili nevršenjem službene dužnosti ostvario obilježja krivičnog djela koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Naime, svjedokinja je detaljno opisala da je prilikom vršenja vanrednog nadzora zatekla izrazito veliki broj predmeta i vatrenog oružja, zbog čega Komisija nije mogla raditi u kancelariji optuženog, već je cjelokupno oružje premješteno u kancelariju načelnika Policijske uprave. Pri tome je navela da se u kancelariji nalazilo oko 1.500 predmeta i oko 600 komada oružja, raspoređenih po podu, stolovima, zidovima i drugim dijelovima prostorije, kao i da je zbog takvog stanja bilo otežano normalno obavljanje poslova. Ovakav iskaz potvrđuje postojanje ozbiljnih organizacionih nedostataka u radu referata, ali sam po sebi ne predstavlja dokaz da je optuženi protivpravnim postupanjem prouzrokovao nestanak konkretnog oružja ili sebi pribavio bilo kakvu korist.

Sud je posebno imao u vidu da je svjedokinja potvrdila da je referat za oružje postojao i prije nego što je optuženi raspoređen na navedene poslove, da su redovne kontrole referata vršene godinama prije njegovog dolaska, kao i da su i u ranijim kontrolama bile konstatovane određene nepravilnosti. Također je navela da prilikom vanrednog nadzora nije utvrđivala koje nepravilnosti eventualno potiču iz perioda prije nego što je optuženi preuzeo navedene poslove, niti je mogla razgraničiti koje su nepravilnosti nastale prije, a koje nakon njegovog raspoređivanja na radno mjesto stručnog saradnika za provođenje propisa o oružju.

Iz njenog iskaza dalje proizlazi da na referatu nije radio samo optuženi, nego je u vrijeme vršenja nadzora na istom referatu bila raspoređena i D.J., sa kojom je optuženi zajednički obavljao poslove, pri čemu su oboje posjedovali ključeve kancelarije. Svjedokinja

je potvrdila i da je kancelarija bila povezana sa drugim službenim prostorijama, te da joj nije poznato ko je sve imao pristup tim prostorijama. Navedene okolnosti, dovedene u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, dodatno isključuju mogućnost izvođenja sigurnog zaključka da je eventualni nestanak pojedinog komada oružja posljedica isključivo radnji optuženog.

Sud je imao u vidu i dio iskaza svjedokinje u kojem navodi da je oružje, prema važećim propisima, trebalo biti smješteno u magacinu Policijske uprave, kao i da je tokom ranijih kontrola sugerisano rukovodiocima Policijske uprave da se pitanje skladištenja oružja riješi na odgovarajući način. Pri tome je svjedokinja navela da su takve sugestije upućivane načelniku Policijske uprave i komesaru, ali da većina uočenih nepravilnosti ni prilikom narednih kontrola nije bila otklonjena. Ove okolnosti potvrđuju da pitanje čuvanja oružja nije zavisilo isključivo od postupanja optuženog, nego i od organizacije rada i obezbjeđenja odgovarajućih uslova od strane rukovodnih struktura Ministarstva unutrašnjih poslova.

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da iskaz svjedokinje D.O. potvrđuje postojanje brojnih organizacionih i administrativnih nedostataka u radu referata za oružje, ali ne predstavlja dokaz da je optuženi sa potrebnim stepenom izvjesnosti ostvario obilježja krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH. Zaključak o njegovoj krivičnoj odgovornosti nije moguće zasnovati na činjenici da je referat bio neuredan, ukoliko nije van razumne sumnje dokazano da je upravo optuženi svojim protivpravnim postupanjem prouzrokovao posljedice koje mu se optužnicom stavljaju na teret.

Na iste okolnosti Sud je cijenio i iskaz svjedoka S.T., kojeg prihvata kao vjerodostojan u dijelu u kojem opisuje rad Komisije za vršenje vanrednog inspekcijskog nadzora, obim zatečenih predmeta i oružja, kao i sadržaj sačinjenog izvještaja. Međutim, ni iz iskaza ovog svjedoka ne proizlaze činjenice koje bi sa potrebnim stepenom izvjesnosti upućivale na zaključak da je optuženi svojim postupanjem ostvario obilježja krivičnog djela koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Naime, svjedok je potvrdio da je zadatak Komisije bio da utvrdi ukupno stanje na referatu za provođenje propisa o oružju u Policijskoj upravi Tuzla, izvrši popis zatečenog oružja, predmeta i službenih evidencija, te o tome sačini izvještaj, pri čemu nije vršeno utvrđivanje pojedinačne odgovornosti bilo kojeg zaposlenika. Naprotiv, tokom unakrsnog ispitivanja svjedok je izričito naveo da Komisija nije utvrđivala stanje pojedinačno u odnosu na optuženog A.G. niti u odnosu na D.J., nego ukupno stanje referata, imajući u vidu da su na istim poslovima bila raspoređena dva stručna saradnika.

Iz njegovog iskaza također proizlazi da je predmetni referat postojao i prije nego što je optuženi raspoređen na navedene poslove, da su i ranije vršeni redovni nadzori, kao i da su uslovi rada bili izrazito neadekvatni zbog velikog broja predmeta i vatrenog oružja koji su se nalazili u jednoj maloj kancelariji. Svjedok je potvrdio da se dio oružja nalazio i u metalnim kasama čiji kapacitet nije odgovarao količini zatečenog oružja, te da pitanje obezbjeđenja odgovarajućih uslova za njegovo čuvanje predstavlja pitanje organizacije rada Policijske uprave, o čemu se nije mogao izjasniti.

Sud posebno cijeni dio iskaza ovog svjedoka u kojem navodi da mu nije poznato ko je imao ključeve kancelarije u kojoj su radili optuženi i D.J., kao ni da nije vršio nadzor nad načinom skladištenja oružja niti se mogao izjasniti da li je Policijska uprava Tuzla osigurala uslove propisane važećim propisima. Navedene okolnosti dodatno potvrđuju da iz njegovog

iskaza nije moguće izvesti pouzdan zaključak da je eventualni nestanak pojedinih komada oružja posljedica isključivo postupanja optuženog.

Stoga ovaj sud nalazi da iskaz svjedoka S.T. potvrđuje postojanje organizacionih i administrativnih nedostataka u radu referata za oružje, ali ne predstavlja dokaz da je upravo optuženi iskorištavanjem službenog položaja ili nevršenjem službene dužnosti pribavio sebi ili drugom korist, nanio štetu ili teže povrijedio prava drugog u smislu člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Ni ovaj dokaz, posmatran pojedinačno niti u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, ne otklanja razumnu sumnju u pogledu odlučnih činjenica koje su predmet optužbe.

Sud je iskaz svjedokinje D.J. prihvatio kao vjerodostojan, cijeneći da se radi o licu koje je u inkriminisanoj periodu neposredno obavljalo iste poslove kao i optuženi, radeći sa njim u istoj kancelariji na referatu za provođenje propisa o oružju, prometu eksplozivnih materija i primjeni propisa o slobodi pristupa informacijama Policijske uprave Tuzla. Upravo zbog takvog neposrednog saznanja o načinu organizacije rada i uslovima u kojima se posao obavljao, njen iskaz ovaj sud cijeni kao naročito značajan za pravilno utvrđivanje odlučnih činjenica.

Iz njenog iskaza proizlazi da referat u kojem je zajedno sa optuženim obavljala poslove nije raspolagao minimalnim prostornim i tehničkim uslovima za zakonito čuvanje većeg broja komada vatrenog oružja. Svjedokinja je navela da je u kancelariji postojao samo jedan mali sef koji je vrlo brzo bio popunjen, nakon čega im je dodijeljena metalna kasa smještena u hodniku ispred kancelarije, koja također nije mogla primiti svu količinu zaprimljenog oružja, zbog čega su preostalo oružje bili prinuđeni držati u samoj kancelariji, na policama, stalažama i podu, pri čemu je stanje bilo takvo da se, kako je navela, "moralo preskakati oružje da bi se došlo do radnog stola".

Nadalje, svjedokinja je potvrdila da su ona i optuženi u više navrata pisanim putem upozoravali načelnika Policijske uprave Tuzla i direktora Uprave policije na neadekvatne uslove rada, tražeći obezbjeđenje odgovarajuće prostorije za smještaj oružja, dodatnih sefova, kao i angažovanje ovlaštenog policijskog službenika za prijem i provjeru ispravnosti oružja, budući da ni ona ni optuženi nisu bili osposobljeni za takve poslove. Međutim, prema njenom iskazu, po tim zahtjevima nije postupljeno, iako su rukovodioci bili u potpunosti upoznati sa stanjem na referatu.

Sud posebno cijeni dio njenog iskaza u kojem navodi da su vrata kancelarije u kojoj su radili ona i optuženi prema kancelariji načelnika Policijske uprave bila stalno otključana, tako da je svako ko je dolazio kod načelnika mogao nesmetano ući i u njihovu kancelariju. Osim toga, svjedokinja je izričito potvrdila da između nje i optuženog nije postojala zvanična podjela predmeta niti pojedinačna zaduženja, već su oboje obavljali iste poslove na zajedničkom referatu. Takve okolnosti, dovedene u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, isključuju mogućnost pouzdanog zaključka da je eventualni nestanak pojedinog komada oružja moguće individualizovati isključivo u odnosu na optuženog.

Od naročitog značaja za ocjenu ovog suda jeste i dio iskaza svjedokinje u kojem navodi da su tek nakon pokretanja ovog krivičnog postupka i događaja koji je predmet optužnice obezbijeđeni odgovarajući prostorni uslovi za rad referata, posebna prostorija za smještaj oružja, policijski službenik zadužen za prijem i provjeru ispravnosti oružja, kao i jasna podjela poslova između zaposlenih. Ove okolnosti potvrđuju da organizacija rada u inkriminisanoj periodu nije bila usklađena sa propisanim standardima, što predstavlja propust organizacije

rada nadležnog organa, ali samo po sebi ne predstavlja dokaz da je optuženi iskorištavanjem svog službenog položaja ostvario obilježja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret.

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da iskaz svjedokinje D.J. potvrđuje postojanje ozbiljnih organizacionih i tehničkih nedostataka u radu referata za oružje, o kojima su nadležni rukovodioci bili blagovremeno obaviješteni, ali ne potvrđuje odlučnu činjenicu da je upravo optuženi svojim protivpravnim postupanjem prouzrokovao nestanak predmetnog oružja, sebi pribavio korist ili na drugi način ostvario obilježja krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH. Naprotiv, njen iskaz ukazuje da su uočene nepravilnosti prvenstveno posljedica neadekvatne organizacije rada i neuslovnosti referata, a ne individualnog protivpravnog postupanja optuženog.

Da komisija nije utvrđivala odgovornost optuženog nego stanje referata, i da nije postojala podjela predmeta između optuženog A.G. i D.J., niti je to Komisiju interesovalo, sud je utvrdio osim iz iskaza svjedoka N.M., D.O. i S.T. i iz iskaza svjedoka E.M..

Sud je cijenio iskaz svjedoka E.M., predsjednika Komisije za vršenje vanrednog inspeksijskog nadzora nad radom referata za provođenje propisa o oružju u Policijskoj upravi Tuzla, koji prihvata kao vjerodostojan. Međutim, ni iz iskaza ovog svjedoka ne proizlaze odlučne činjenice koje bi sa potrebnim stepenom izvjesnosti potvrđivale da je optuženi iskorištavanjem svog službenog položaja ili nevršenjem službene dužnosti ostvario obilježja krivičnog djela koje mu se stavlja na teret.

Naime, svjedok je potvrdio da je Komisija formirana radi vršenja vanrednog inspeksijskog nadzora nad referatom za provođenje propisa o oružju kao organizacionom cjelinom, te da je njen zadatak bio popis zatečenog oružja, službene dokumentacije, evidencija i upravnih predmeta, kao i utvrđivanje njihove ažurnosti. Iz njegovog iskaza proizlazi da Komisija nije utvrđivala pojedinačnu odgovornost zaposlenih niti je raspolagala podacima o tome koji su konkretni predmeti bili zaduženje optuženog, a koji druge stručne saradnice D.J.. Naprotiv, svjedok je izričito naveo da mu takva podjela nije bila predočena niti je za izvršenje zadataka Komisije bila od značaja, budući da je predmet nadzora bio referat kao cjelina.

Sud posebno cijeni dio iskaza svjedoka iz kojeg proizlazi da je Policijska uprava Tuzla predstavljala organizacionu jedinicu sa najvećim brojem predmeta i deponovanog oružja u odnosu na ostale policijske uprave, kao i da podzakonski propisi nisu detaljno regulisali način privremenog čuvanja oružja u svim fazama postupka. Iako je svjedok naveo da je u Policijskoj upravi Kalesija postojalo drugačije organizovano skladištenje oružja, istovremeno je potvrdio da mu rješenjem o formiranju Komisije nije bilo naloženo da utvrđuje da li su u Policijskoj upravi Tuzla postojali odgovarajući prostorni kapaciteti za čuvanje oružja, niti je vršio ocjenu adekvatnosti postojećih uslova rada.

Iz iskaza ovog svjedoka proizlazi i da je dio oružja bio zaprimljen neposredno od stranaka, a dio putem organizacionih jedinica Ministarstva unutrašnjih poslova, pri čemu je tokom vršenja nadzora utvrđivana isključivo povezanost zatečenog oružja sa odgovarajućom dokumentacijom, a ne okolnosti eventualnog nestanka pojedinih komada oružja niti odgovornost konkretnog službenika za takvo stanje.

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da iskaz svjedoka E.M. potvrđuje postojanje administrativnih nepravilnosti i potrebe za uređenjem referata za oružje, ali ne predstavlja dokaz da je upravo optuženi svojim protivpravnim postupanjem prouzrokovao nestanak predmetnog oružja, sebi pribavio korist ili na drugi način ostvario obilježja krivičnog djela

zloupotrebe položaja ili ovlaštenja. Ni ovaj dokaz, posmatran pojedinačno niti u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, ne otklanja razumnu sumnju u pogledu odlučnih činjenica koje su predmet optužbe, zbog čega nije mogao predstavljati osnov za donošenje osuđujuće presude.

Činjenice da je rukovodstvo bilo upoznato sa problemima referata, da su problemi postojali i prije dolaska optuženog, da su preduzimane inicijative za njihovo rješavanje, ali da nisu otklonjeni ovaj sud je utvrdio iz iskaza svjedoka Z.T., koji ovaj sud prihvata kao vjerodostojan, imajući u vidu da je u relevantnom periodu obavljao poslove načelnika Policijske uprave Tuzla i kao neposredno rukovodeće lice imao neposredna saznanja o organizaciji rada referata za provođenje propisa o oružju i uslovima u kojima su optuženi i ostali zaposleni obavljali svoje službene dužnosti. Međutim, ni iz iskaza ovog svjedoka ne proizlaze činjenice koje bi sa potrebnim stepenom izvjesnosti potvrđivale da je optuženi iskorištavanjem svog službenog položaja ili nevršenjem službene dužnosti počinio krivično djelo Zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. Stav 1. KZ FBiH koje mu se optužnicom činjenično opisanom u tačkama 1. 2. i 3. stavlja na teretstavljeno na teret.

Naime, svjedok je izričito naveo da su problemi u vezi sa čuvanjem vatrenog oružja u Policijskoj upravi Tuzla postojali i prije nego što je optuženi raspoređen na navedeno radno mjesto, da su prostorije referata bile neuslovne za rad, da je broj izvršilaca bio nedovoljan u odnosu na obim poslova, kao i da je bilo nespojivo da se u istoj kancelariji istovremeno primaju stranke i čuva veća količina vatrenog oružja. Pri tome je opisao da se oružje nalazilo na podu i u uglovima kancelarije, potvrđujući navode ostalih svjedoka o neadekvatnim uslovima rada na referatu.

Sud posebno cijeni dio njegovog iskaza iz kojeg proizlazi da je, još dok je obavljao funkciju načelnika Policijske uprave Tuzla, u više navrata pisanim putem obavještavao Upravu policije o postojećim problemima, tražeći obezbjeđenje odgovarajućih prostorija i uslova za čuvanje oružja, kao i da su takve inicijative postojale i prije pokretanja predmetnog krivičnog postupka. Navedeno potvrđuje da su rukovodne strukture Ministarstva unutrašnjih poslova bile upoznate sa neadekvatnim uslovima rada na referatu, ali da uprkos tome nisu obezbijedile odgovarajuće organizacione i tehničke pretpostavke za zakonito skladištenje i čuvanje oružja.

Osim toga, svjedok je naveo da su postojeći metalni ormari bili neupotrebljivi, da su ključevi bili izgubljeni, da su se u njima nalazili arhivski predmeti, kao i da je Policijska uprava raspolagala samo jednom metalnom kasom koja ni približno nije mogla zadovoljiti potrebe referata. Istovremeno nije mogao potvrditi da je u inkriminisanom periodu postojao funkcionalan centralni depo u Policijskoj upravi Lukavac niti da je postojala mogućnost redovnog odlaganja oružja u takav depo.

Sud je cijenio i činjenicu da je svjedok potvrdio kako su tek nakon izvršenog vanrednog inspeksijskog nadzora i sačinjavanja izvještaja izvršene određene organizacione promjene u pogledu čuvanja oružja, što dodatno potvrđuje da u vrijeme na koje se odnosi optužnica organizacija rada nije bila usklađena sa stvarnim potrebama referata. Međutim, navedene okolnosti mogu eventualno ukazivati na organizacione propuste u radu Ministarstva unutrašnjih poslova, ali same po sebi ne predstavljaju dokaz da je upravo optuženi svojim protivpravnim postupanjem prouzrokovao nestanak predmetnog oružja, sebi pribavio korist ili drugome nanio štetu u smislu člana 383. stav 1. KZ FBiH.

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da iskaz svjedoka Z.T. potvrđuje postojanje dugotrajnih sistemskih problema u organizaciji rada referata za oružje, sa kojima su bila upoznata i rukovodeća lica Ministarstva unutrašnjih poslova, ali ne predstavlja dokaz da je krivična odgovornost za takvo stanje individualizovana upravo u odnosu na optuženog. Zbog toga ni ovaj dokaz, posmatran pojedinačno niti u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, ne otklanja razumnu sumnju u pogledu odlučnih činjenica na kojima se zasniva optužba.

Sud je cijenio iskaz svjedoka E.B., međutim isti nije od odlučnog značaja za utvrđivanje krivične odgovornosti optuženog. Naime, iz iskaza ovog svjedoka proizilazi jedino da je kao volonter u Policijskoj stanici Čelić jednom prilikom pomagao službeniku F.M. prilikom prijevoza određene količine vatrenog oružja iz Policijske stanice Čelić u Policijsku upravu Tuzla, gdje je oružje uneseno u jednu kancelariju i predato optuženom. Međutim, svjedok je tokom svog iskaza više puta naglasio da nije imao neposredan uvid u postupak primopredaje oružja niti u službenu dokumentaciju koja je eventualno pratila njegovu predaju. Tako je naveo da nije siguran da li je F.M. tom prilikom predao spisak oružja, niti da li je optuženi izdao potvrdu o njegovom prijemu, ističući da zbog proteka vremena o tim okolnostima više nije mogao sa sigurnošću svjedočiti. Jednako tako, nije mogao potvrditi da li se radilo o redovnoj kancelariji optuženog niti mu je bilo poznato šta se sa predmetnim oružjem dešavalo nakon što je uneseno u službene prostorije Policijske uprave Tuzla. Sud je posebno cijenio činjenicu da svjedok nije učestvovao u postupku evidentiranja, skladištenja niti daljeg raspolaganja predmetnim oružjem, zbog čega nema neposrednih saznanja o odlučnim činjenicama koje su predmet optužbe. Njegova saznanja ograničena su isključivo na okolnost da je fizički pomogao pri unošenju oružja u zgradu Ministarstva unutrašnjih poslova, dok o njegovoj daljoj sudbini nije mogao dati bilo kakva relevantna zapažanja.

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da iskaz svjedoka E.B. potvrđuje jedino činjenicu da je određena količina oružja dopremljena u Policijsku upravu Tuzla, ali ne predstavlja dokaz da je upravo optuženi prouzrokovao nestanak pojedinog komada oružja ili na drugi način počinio krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ FBiH. Stoga ovaj iskaz, ni sam za sebe niti u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, ne otklanja razumnu sumnju u pogledu odlučnih činjenica na kojima se zasniva optužba.

Sud je cijenio iskaz svjedoka – vještaka balističke struke R.A., međutim nalazi da isti nije od odlučnog značaja za utvrđivanje činjenica koje su predmet ove optužbe. Naime, ovaj svjedok je iskazivao isključivo o općim tehničkim karakteristikama pištolja koji se spominju u optužnici, njihovoj namjeni, načinu utvrđivanja ispravnosti, kao i kriterijima koji se u praksi mogu uzeti u obzir prilikom odlučivanja da li će određeno oružje biti zadržano za potrebe Ministarstva unutrašnjih poslova ili uništeno.

Pri tome svjedok nije vršio pregled niti vještačenje predmetnih pištolja, nije imao neposredna saznanja o njihovom stvarnom stanju, niti je mogao dati bilo kakav zaključak o načinu njihovog nestanka, postupanju optuženog ili eventualnoj zloupotrebi službenog položaja. Naprotiv, više puta je naglasio da se stvarno stanje svakog pojedinačnog oružja može utvrditi isključivo neposrednim pregledom konkretnog primjerka, što u ovom predmetu nije bilo moguće.

Stoga ovaj sud nalazi da iskaz navedenog svjedoka ne sadrži činjenice koje bi bile odlučne za dokazivanje radnji izvršenja krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret, niti može predstavljati dokaz da je optuženi nevršenjem službene dužnosti ili iskorištavanjem svog službenog položaja ostvario obilježja krivičnog djela iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Sud je cijenio i odbranu optuženog A.G., koju je iznio na glavnom pretresu pred ovim sudom, te utvrdio da je u bitnim dijelovima potvrđena ostalim izvedenim dokazima. Naime, optuženi je od početka postupka dosljedno tvrdio da je referat za provođenje propisa o oružju zatekao u izrazito neuređenom stanju, sa velikim brojem neriješenih predmeta i značajnom količinom vatrenog oružja koje se nalazilo u neuslovnim prostorijama, raspoređeno po sefovima, policama, podu i kartonskim kutijama, te da zbog nedostatka prostora nije bilo moguće organizovati njegovo čuvanje na način propisan podzakonskim aktima. Takvi navodi optuženog potvrđeni su iskazima svjedoka D.J., Z.T., N.M. i drugih saslušanih svjedoka, koji su saglasno iskazivali da su uslovi rada na referatu bili neadekvatni, da nije postojao dovoljan prostor za smještaj oružja, da je rukovodstvo Ministarstva unutrašnjih poslova bilo upoznato sa navedenim problemima, kao i da su u više navrata upućivani zahtjevi za obezbjeđenje odgovarajućih prostorija i opreme, ali da isti nisu rezultirali otklanjanjem uočenih nedostataka.

Sud je imao u vidu i dio odbrane optuženog u kojem navodi da su predmetni pištolji bili privremeno deponovani do okončanja ostavinskih postupaka, da nije imao nikakav motiv da ih protivpravno prisvoji imajući u vidu količinu drugog oružja koje se nalazilo na referatu, kao i da prilikom pretresa njegovog stana i vozila nije pronađeno ništa što bi upućivalo na protivpravno raspolaganje predmetnim oružjem. Iako ove okolnosti same za sebe ne dokazuju da optuženi nije izvršio radnje koje mu se stavljaju na teret, one predstavljaju dio njegove odbrane koja nije opovrgnuta drugim izvedenim dokazima.

Pri tome, ovaj sud posebno naglašava da teret dokazivanja u krivičnom postupku nije na optuženom, već na tužilaštvu, koje je bilo dužno izvesti pouzdane dokaze da je upravo optuženi svojim iskorištavanjem službenog položaja ili nevršenjem službene dužnosti prouzrokovao nestanak predmetnog oružja, sebi pribavio korist ili drugome nanio štetu. Međutim, izvedeni dokazi nisu omogućili takav zaključak sa stepenom izvjesnosti potrebnim za donošenje osuđujuće presude. Stoga je sud odbranu optuženog cijenio u vezi sa svim ostalim izvedenim dokazima, nalazeći da ista nije opovrgnuta dokazima optužbe, niti je tužilaštvo uspjelo otkloniti razumnu sumnju u pogledu odlučnih činjenica koje čine obilježja krivičnog djela iz člana 383. stav 1. KZ FBiH.

Sud je izvršio uvid i u Izvještaj o izvršenom vanrednom inspeksijskom nadzoru nad radom stručnog saradnika za provođenje propisa o oružju i prometu eksplozivnih materija i primjeni propisa o slobodi pristupa informacijama u Policijskoj upravi Tuzla broj 08-06/4-04.2-3-2185/20 od 27.08.2020. godine, koji je sačinila Komisija imenovana rješenjem direktora Uprave policije MUP-a Tuzlanskog kantona. Iz sadržaja navedenog izvještaja nesporno proizlazi da je Komisija prilikom izvršenog nadzora evidentirala veliki broj nepravilnosti u radu referata za oružje, kako u pogledu vođenja upravnih predmeta i službenih evidencija, tako i u pogledu dokumentacije koja prati deponovano vatreno oružje. Međutim, ovaj sud nalazi da sadržaj navedenog izvještaja sam po sebi ne predstavlja dokaz da je upravo optuženi iskorištavanjem svog službenog položaja ili nevršenjem službene dužnosti počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Naime, iz samog izvještaja proizlazi da je predmet nadzora bio rad referata za provođenje propisa o oružju kao organizacione cjeline, te da je Komisija popisivala ukupno stanje zatečenog oružja, dokumentacije i službenih evidencija, pri čemu nije utvrđivala pojedinačnu odgovornost optuženog za svaku od konstatovanih nepravilnosti. Naprotiv, iz izvještaja proizlazi da je u trenutku nadzora evidentirano čak 597 komada vatrenog oružja, 1459

upravnih predmeta, te veliki broj neriješenih i neažurnih predmeta, što objektivno potvrđuje složenost i obim poslova koje je referat obavljao.

Sud posebno zapaža da Komisija nije utvrdila da je optuženi prisvojio bilo koji komad oružja niti da je njime raspolagao protivno službenim ovlaštenjima, već je konstatovala da za dio oružja nije pronađena odgovarajuća dokumentacija, kao i da za devet komada oružja, među kojima se nalaze i tri pištolja obuhvaćena optužnicom, nije utvrđeno gdje se isto nalazi, zbog čega je Policijskoj upravi Tuzla naloženo da kompletira predmete i utvrdi gdje se navedeno oružje nalazi. Dakle, ni sama Komisija nije utvrdila način nestanka predmetnog oružja niti lice odgovorno za njegov nestanak, nego je preporučila provođenje daljih provjera i preduzimanje odgovarajućih mjera radi utvrđivanja tih činjenica.

Osim toga, iz sadržaja izvještaja proizlazi da je Komisija utvrdila brojne sistemske nepravilnosti u organizaciji rada referata, uključujući veliki broj neažurnih predmeta, nepotpunu dokumentaciju, neuređene evidencije, kao i potrebu reorganizacije rada referata i otklanjanja uočenih nedostataka. Takvi nalazi, posmatrani zajedno sa iskazima saslušanih svjedoka D.J., koja je također radila u kancelariji sa optuženim, Z.T., N.M. i drugih, potvrđuju postojanje dugotrajnih organizacionih problema na referatu za oružje, ali sami za sebe ne predstavljaju dokaz da je upravo optuženi protivpravnim postupanjem prouzrokovao nestanak predmetnih pištolja ili sebi pribavio bilo kakvu korist.

Slijedom navedenog, ovaj sud nalazi da Izvještaj o izvršenom vanrednom inspeksijskom nadzoru predstavlja dokaz o zatečenom stanju referata za oružje u vrijeme izvršenog nadzora, ali ne predstavlja dokaz da je optuženi učinio krivičnopravne radnje opisane u tačkama 1.-3. optužnice. Stoga ovaj dokaz, ni sam za sebe niti u vezi sa ostalim izvedenim dokazima, ne otklanja razumnu sumnju u pogledu odlučnih činjenica koje su predmet optužbe, zbog čega nije mogao predstavljati osnov za donošenje osuđujuće presude.

Naime, prema ocjeni ovog suda, izvedeni dokazi nisu pružili pouzdan i zatvoren dokazni osnov iz kojeg bi se, van razumne sumnje, mogao izvesti zaključak da je optuženi u odnosu na svaku od radnji opisanih u izmijenjenoj optužnici postupao protivno svojim službenim ovlaštenjima, odnosno da je svjesnim nevršenjem ili prekoračenjem službenih ovlaštenja pribavio sebi korist, drugome nanio štetu ili teže povrijedio prava drugoga, što predstavlja bitna obilježja krivičnog djela iz člana 383. stav 1. KZ FBiH.

Ovaj sud je pri tome imao u vidu da sama činjenica što određeno službeno postupanje nije provedeno na način kako je to tužilaštvo smatralo pravilnim, odnosno što je došlo do nestanka dva izgubljena pištolja i kupovine jednog pištolja od strane optuženog, sama po sebi nije dovoljna za zaključak da su ostvarena sva obilježja predmetnog krivičnog djela. Krivična odgovornost za zloupotrebu položaja ili ovlaštenja ne može se zasnivati na pretpostavci da je službena osoba morala postupiti drugačije niti na zaključku izvedenom isključivo iz nastupjele posljedice, već je potrebno da izvedeni dokazi van razumne sumnje potvrđuju postojanje službene dužnosti propisane zakonom ili drugim propisom, njeno svjesno kršenje od strane optuženog, kao i postojanje uzročne veze između takvog postupanja i pribavljene koristi, odnosno nastale štete ili povrede prava.

Međutim, nakon ponovne ocjene svih izvedenih dokaza, ovaj sud nalazi da tužilaštvo nije dokazalo upravo navedene odlučne činjenice. Iskazi saslušanih svjedoka, materijalna dokumentacija, kao ni ostali izvedeni dokazi, posmatrani pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, ne predstavljaju takav stepen izvjesnosti koji bi omogućio izvođenje sigurnog zaključka da je optuženi svojim postupanjem ostvario sva objektivna i subjektivna

obilježja produženog krivičnog djela koje mu se stavlja na teret. Pojedini izvedeni dokazi potvrđuju određene činjenice koje među strankama nisu sporne, međutim, oni ne pružaju pouzdan odgovor na odlučna pitanja koja se odnose na postojanje službene obaveze optuženog u konkretnim situacijama, sadržaj i obim njegovih službenih ovlaštenja, kao ni na pitanje da li je eventualnim propuštanjem postupanja upravo optuženi postupao sa namjerom pribavljanja koristi ili nanošenja štete, odnosno težeg povređivanja prava drugoga.

Pri tome je ovaj sud imao u vidu i pravna shvatanja izražena u ranijim ukidnim odlukama donesenim u ovom predmetu, u kojima je ukazano na potrebu pravilnog razgraničenja obaveza koje proizlaze iz Zakona o oružju i municiji Tuzlanskog kantona od obaveza propisanih podzakonskim aktima, kao i na nužnost da se za svaku pojedinu radnju koja se optuženom stavlja na teret nedvosmisleno utvrdi postojanje konkretne službene obaveze čije je svjesno neizvršenje predstavljalo zloupotrebu službenog položaja ili ovlaštenja. Nakon ponovnog izvođenja svih dokaza, ovaj sud nalazi da tužilaštvo ni u ponovljenom postupku nije otklonilo navedene nedostatke niti je ponudilo dokaze koji bi sa potrebnim stepenom izvjesnosti potvrdili odlučne činjenice na kojima se zasniva optužba.

U odnosu na tačku 1. izmijenjene optužnice, ovaj sud nalazi da nije dokazano da je optuženi A.G., kao stručni saradnik za provođenje propisa o oružju, prometu eksplozivnih materija i primjeni propisa o slobodi pristupa informacijama, propustio izvršiti službenu dužnost koja mu je bila propisana zakonom ili drugim propisom, niti da je takvim postupanjem pribavio korist ili drugome prouzrokovao štetu u smislu odredbe člana 383. stav 1. KZ FBiH.

Stoga, cijeneći navedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, sud nalazi da oni ne čine zatvoren i logičan lanac činjenica iz kojeg bi se izvan razumne sumnje mogao izvesti zaključak da je optuženi izvršio radnje opisane u ovoj tački optužnice. Naprotiv, provedeni dokazi ostavljaju otvorenom mogućnost da je do nestanka predmetnog oružja došlo usljed neadekvatne organizacije rada, načina čuvanja većeg broja komada oružja ili drugih okolnosti koje tokom postupka nisu pouzdano razjašnjene, zbog čega je primjenom načela in dubio pro reo ovu činjenicu sud morao cijiniti u korist optuženog.

Naime, tužilaštvo optuženom stavlja na teret da nakon što mu je dana 16.04.2019. godine predat pištolj marke „CZ“ M-70, isti nije predao Komisiji Ministarstva unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona za odlučivanje o oduzetom i dobrovoljno predatom oružju, već da je navedeni pištolj izgubio, čime je MUP-u Tuzlanskog kantona pričinjena šteta u iznosu od 150,00 KM. Međutim, izvedenim dokazima nije dokazano da je upravo optuženi u konkretnoj situaciji imao zakonom propisanu obavezu da predmetni pištolj preda navedenoj Komisiji.

Suprotno navodima optužnice, iz odredbi Zakona o oružju i municiji Tuzlanskog kantona proizlazi da se nakon smrti vlasnika oružja njegov pravni status prvenstveno rješava u ostavinskom postupku, dok je tek nakon pravosnažnosti rješenja o nasljeđivanju nasljednik dužan postupiti u skladu sa članom 42. stav 2. navedenog Zakona. Dakle, navedeni zakon ne propisuje da se u ovakvoj situaciji radi o dobrovoljno predatom oružju kojim raspolaže Komisija na način kako to tvrdi optužnica, niti iz izvedenih dokaza proizlazi da je upravo optuženi bio službena osoba koja je bila obavezna predati predmetni pištolj predati Komisiji.

Ovaj sud je imao u vidu Pravilnik o čuvanju oduzetog oružja i municije na koji se optužba poziva, međutim isti ne može proširivati niti stvarati službene obaveze koje nisu propisane zakonom, posebno imajući u vidu da je u konkretnom slučaju riječ o oružju koje je

poticalo iz ostavinske mase iza umrlog vlasnika. Stoga nije dokazano da je optuženi propustio izvršiti konkretnu službenu radnju koja mu je bila zakonom povjerena.

Nadalje, činjenica da predmetni pištolj nije pronađen i da je nastupila šteta za Ministarstvo unutrašnjih poslova Tuzlanskog kantona sama za sebe ne predstavlja dokaz da je optuženi zloupotrijebio službeni položaj. Tokom postupka nije izveden nijedan neposredan dokaz iz kojeg bi proizlazilo da je optuženi prisvojio predmetni pištolj, njime raspolagao ili ga namjerno uklonio, niti je izveden dokaz iz kojeg bi van razumne sumnje proizlazilo da je upravo njegovim protivpravnim postupanjem nastupila šteta koja se optužnicom stavlja na teret. Zaključak optužbe da je optuženi zloupotrijebio službeni položaj zasniva se isključivo na činjenici da pištolj nije pronađen, što predstavlja pretpostavku koja ne može biti osnov za donošenje osuđujuće presude.

Ni u odnosu na tačku 2. izmijenjene optužnice ovaj sud nije mogao izvesti zaključak da je izvedenim dokazima van razumne sumnje dokazano da je optuženi ostvario obilježja krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Naime, optužnicom se optuženom stavlja na teret da je, koristeći svojstvo službene osobe i stručnog saradnika za provođenje propisa o oružju, od V.H. kupio pištolj marke „CZ“ M-88 za iznos od 100,00 KM, te da je, protivno interesima službe, propustio provesti upravni postupak u vezi sa pribavljanjem navedenog vatrenog oružja, čime je sebi pribavio korist. Međutim, izvedeni dokazi nisu pružili pouzdan osnov za zaključak da je upravo službeni položaj optuženog bio odlučujući za pribavljanje koristi koja mu se optužnicom stavlja na teret.

Iz iskaza saslušanog svjedoka V.H. proizlazi da je isti dobrovoljno predao predmetni pištolj optuženom, pri čemu između njih nije bilo sporno da je optuženi za predmetni pištolj isplatio određeni novčani iznos. Međutim, okolnost da je optuženi zaključio kupoprodaju vatrenog oružja sama po sebi ne predstavlja zloupotrebu službenog položaja, niti je tužilaštvo dokazalo da je upravo zahvaljujući službenim ovlaštenjima optuženi došao u mogućnost da sebi pribavi korist koja mu se stavlja na teret.

Pri tome je ovaj sud imao u vidu da iz izvedenih dokaza ne proizlazi da je optuženi, koristeći službena ovlaštenja, prisilio, doveo u zabludu ili na drugi način uticao na V.H. da predmetni pištolj otuđi upravo njemu, niti proizlazi da je kupoprodaja izvršena kao posljedica zloupotrebe službenog položaja optuženog. Jednako tako, nije dokazano da je upravo optuženi bio dužan da u odnosu na predmetni pištolj prethodno provede određeni upravni postupak čije bi svjesno neprovođenje predstavljalo zloupotrebu službenog položaja u smislu člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Suprotno navodima optužbe, izvedeni dokazi ne omogućavaju izvođenje sigurnog zaključka da je korist koju je optuženi eventualno ostvario predstavljala korist pribavljenu zloupotrebom službenog položaja ili ovlaštenja. Između činjenice da je optuženi bio zaposlen na poslovima provođenja propisa o oružju i činjenice da je od V.H. kupio predmetni pištolj ne postoji dovoljan stepen dokazne povezanosti koji bi omogućio zaključak da je upravo službeni položaj bio sredstvo izvršenja krivičnog djela. Takav zaključak optužbe ostao je na nivou pretpostavke, budući da nije potkrijepljen dokazima koji bi isključivali svaku razumnu sumnju.

Ovaj sud je posebno imao u vidu da je za postojanje krivičnog djela iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine neophodno dokazati da je pribavljanje koristi neposredna posljedica iskorištavanja ili prekoračenja službenih ovlaštenja, odnosno nevršenja službene dužnosti. Kako tužilaštvo navedenu odlučnu činjenicu nije dokazalo, to ni u odnosu na ovu tačku optužnice nisu dokazana sva bitna obilježja predmetnog krivičnog djela, zbog čega je optuženog valjalo osloboditi od optužbe i za ovu radnju.

Ni u odnosu na tačku 3. izmijenjene optužnice ovaj sud nije mogao prihvatiti tvrdnju optužbe da je izvedenim dokazima van razumne sumnje dokazano da je optuženi A.G. počinio krivično djelo zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Optužnicom se optuženom stavlja na teret da je nakon što mu je dana 14.05.2020. godine A.I. predao na čuvanje pištolj marke ČZ „VZOR 50“, isti izgubio, čime je onemogućio budućeg nasljednika da po okončanju ostavinskog postupka raspolaže navedenim oružjem na jedan od načina propisanih članom 42. stav 2. Zakona o oružju i municiji Tuzlanskog kantona, čime je, prema stavu optužbe, teže povrijedio pravo drugoga. Međutim, izvedeni dokazi nisu pružili pouzdan osnov za zaključak da je upravo optuženi svojim postupanjem ostvario navedenu posljedicu.

Prije svega, ni u odnosu na ovu tačku optužnice nije dokazano da je optuženi imao konkretnu zakonsku obavezu postupanja na način kako to tvrdi optužba. Kao što je ovaj sud već naveo prilikom ocjene prve tačke optužnice, pravni režim oružja nakon smrti njegovog vlasnika prvenstveno je uređen odredbama Zakona o oružju i municiji Tuzlanskog kantona, prema kojima se prava i obaveze u vezi sa takvim oružjem ostvaruju tek nakon pravosnažno okončanog ostavinskog postupka. Iz izvedenih dokaza ne proizlazi da je optuženi bio službena osoba koja je, prije okončanja ostavinskog postupka, bila dužna preduzeti radnje opisane u optužnici, niti je tužilaštvo dokazalo da je postojala njegova konkretna službena obaveza čijim bi neizvršenjem bila ostvarena obilježja predmetnog krivičnog djela.

Osim toga, nije dokazano ni da je upravo optuženi izgubio predmetni pištolj, odnosno da je njegovim svjesnim protivpravnim postupanjem nastupila posljedica koja mu se stavlja na teret. Činjenica da predmetni pištolj nije pronađen ne predstavlja sama po sebi dokaz da je optuženi postupao sa umišljajem da teže povrijedi pravo drugoga ili da je upravo njegovim postupanjem onemogućeno ostvarivanje prava eventualnog nasljednika. Zaključak optužbe da je optuženi izgubio predmetni pištolj ostao je na nivou pretpostavke, budući da tokom postupka nije izveden nijedan neposredan niti posredan dokaz koji bi sa potrebnim stepenom izvjesnosti potvrđivao takvu tvrdnju.

Jednako tako, nije dokazana ni uzročna veza između postupanja koje se optuženom stavlja na teret i navodne teže povrede prava drugoga. Naime, u vrijeme kada je predmetni pištolj predat Ministarstvu unutrašnjih poslova nije bio okončan ostavinski postupak iza umrlog vlasnika, pa nije bilo izvjesno ko će biti nasljednik i na koji način će ostvariti prava iz člana 42. Zakona o oružju i municiji TK. Stoga se samo na osnovu činjenice da predmetni pištolj nije pronađen nije mogao izvesti siguran zaključak da je optuženi svojim postupanjem onemogućio ostvarivanje konkretnih prava određenog lica, kako se to navodi u optužnici.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud nalazi da tužilaštvo ni u odnosu na ovu tačku optužnice nije dokazalo postojanje svih objektivnih i subjektivnih obilježja krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i

Hercegovine, zbog čega je optuženog i u ovom dijelu valjalo osloboditi od optužbe primjenom člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Pri tome ovaj sud posebno naglašava da oslobađajuća presuda nije zasnovana na zaključku da je utvrđeno da optuženi nije preduzeo radnje koje mu se optužnicom stavljaju na teret, već isključivo na činjenici da izvedeni dokazi nisu dostigli stepen izvjesnosti potreban za donošenje osuđujuće presude. Budući da u konkretnom slučaju nisu van razumne sumnje dokazane odlučne činjenice koje čine obilježja produženog krivičnog djela zloupotrebe položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, ovaj sud je, primjenjujući načelo *in dubio pro reo*, optuženog oslobodio od optužbe na osnovu člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Temeljem odredbe člana 203. stav 1. ZKP FBiH, ovaj sud je odlučio da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava i to tako da troškovi postupka koji se odnose na prvostepeni postupak i postupak odlučivanja o žalbama protiv prvostepene presude, padaju na teret budžetskih sredstava prvostepenog suda, dok ostali troškovi krivičnog postupka koji se odnose na pretres pred ovim sudom, padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

Zapisničar

Belma Tunjić, s.r.

Predsjednica vijeća
Sudija

Merima Gutić, s.r.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.